

chùm thơ 195
CN I VỌNG B
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 13, 33-37)

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Các con hãy coi chừng, hãy tỉnh thức và cầu nguyện, vì các con không biết lúc đó là lúc nào. Ví như người đi phương xa, để nhà cửa lại, trao quyền hành cho các đầy tớ, mỗi người một việc, và căn dặn người giữ cửa lo tỉnh thức. Vậy các con hãy tỉnh thức, vì các con không biết lúc nào chủ nhà trở về, hoặc là chiều tối, hoặc là nửa đêm, hoặc là lúc gà gáy, hay ban sáng, kẻo khi ông trở về thình lình, bắt gặp các con đang ngủ. Điều Ta bảo cho các con, thì Ta bảo cho tất cả mọi người là: Hãy tỉnh thức!”

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

KHAO KHÁT CHÚA

Chúa ơi hồn con khao khát Chúa
Nhu đất khô mong đợi mưa nguồn
Xin hãy xé trời cho giọt sương tuôn
Mau thấm đẫm mảnh vườn sầu héo úa

Chúa ơi hồn con khao khát Chúa
Giữa vô vàn nhung lụa trần gian
Có ấm êm nhưng thoáng mộng vội tàn
Chút hạnh phúc rồi cô hoang ngập ngụa

Chúa ơi hồn con khao khát Chúa
Giữa trần gian rạ lửa những đam mê
Lối công danh đến ngõ cụt ê chề
Đường lạc thú về sơn khê nhớp nhúa

Chúa ơi hồn con khao khát Chúa
Giữa trần gian không điểm tựa bình an
Lâu đài điện ngọc, phú quý vinh sang
Thoáng huy hoàng, thoáng tàn hoang vỡ vữa

Chúa ơi hồn con khao khát Chúa
Bởi Chúa là nơi muôn thửa bình an
Chẳng phôi phai khi nắng đã hanh vàng
Nhưng thấm mãi đời con trong hạnh phúc

Hương Nam, 25-11-2014

M. SAO KHUÊ

EM TỰA CỬA CHIỀU ĐÔNG

em tựa cửa chiều chiều đợi chờ ai
khi mùa đông cuộc đời mình đang đến
con gió nhẹ đủ làm em thay biến
như lá vàng thoảng từng chiếc rụng rơi ?

em chờ đợi một người rất xa xôi
đến với em đi vào nơi hạnh phúc
là một phàm nhân còn vương mùi tục
hay anh hùng từ vương quốc thiên thu ?

rất mênh mông trong cõi nhớ mịt mù
em chẳng biết nỗi nhớ nào chân thực
vẫn tựa cửa những đêm dài thao thức
chờ đợi người hạnh phúc nhất đời em

bao mùa đông bao tiếng lạ bên thềm
nghe ngọt lịm lời dịu êm tình tứ
tưởng người đến vì thương thân cô lữ
hóa ra chừng một khách trọ dừng chân

cõi lòng em xao xuyên đến vô ngần
khi mùa đông xuống dần đêm rất lạnh
có lẽ nào một đời đầy bất hạnh
là cô đơn trống vắng đến muôn niên

vẫn nguyên tuyền niềm khát vọng vô biên
cả trần gian thấy ưu phiền lâm lụy
tìm đâu ra một người yêu thành ý
em khát người ! người chân lý thiên thu

M.Sao Khuê, 25-11-2014

PHỐ ƠI, TỈNH THỨC ĐI

Em về trên phố chiều nay
Nhớ đêm sương lạnh lạt loài dưới quê
Ánh đèn hột vịt lập lòe
Bốn người chen chúc mái che tồi tàn

Nửa đêm lọt sợi trăng vàng
Xuyên qua lỗ dột ngõ ngang niềm vui
May mà không có mưa rơi
Đêm nay chẳng phải ngủ ngồi ngó nhau

Phố vui muôn sắc vạn màu
Âm thanh tràn vỡ đêm thâm rộn ràng
Có đâu phút lặng an nhàn
Nhớ ơi là nhớ xóm làng quê xa

Ngủ yên nhé những nếp nhà
Đói nghèo tít thác bao là bình an
Ước gì giữa phố cao sang
Có người nhớ tới xóm làng xa xôi

Phố ơi chật chội tiếng người
Mà sao nghe vắng những lời yêu thương
Trần gian rục rở nghề thường
Giữa bao hoang hoác đoạn trường bi ai

Xin người đừng quá vui say
Mà quên bao cảnh đọa đày gian truân
Cũng kiếp người, cõi trầm luân
Người thu sầu úa, kẻ xuân dâng tràn

Tỉnh thức đi, phố cao sang
Ngó xem kẻ khó tràn lan bên đời
Vừa thôi, những chuyện vui chơi
Để còn chia sẻ với người bi thương

M.Sao Khuê, 24-11-2014

HỒ GIANG A

PHÚT ĐỢI

Cứ như là lá lao xao
Trên cây to nhỏ với nhau chuyện gì
Lúc rập ràng, khúc thánh thi
Lúc chùng chậm xuống thăm thì băng khuâng

Đời con đợi đã bao lần
Lòng nghe là lạ vừa gần vừa xa
Có khi tiếng hạc ngang qua
Tim dường rung động ngỡ là người yêu

Thoảng đâu một ráng nắng chiều
Mơ là hạnh phúc mỹ miều trong mây
Phù vân theo gió tan bay
Mắt ngong ngóng mãi, tim hoài vời trông

Tháng năm bạc cả tuổi hồng
Bây giờ chẳng hiểu cõi lòng vô duyên
Một đời chưa được bình yên
Lao xao lá cỏ một miền trần gian

Chưa mơ một cõi thiên đàng
Còn trong ảo vọng hoang tàn kiếp hoa
Chúa ơi Chúa mới thật là
Nơi con nương tựa bước qua đường trần

Cho con can đảm dừng chân
Con đường mê muội phù vân gọi mời
Chúa là khát vọng cuộc đời
Dành bao phút đợi cho Người mà thôi

ả giang hồ, 25-11-2014

SINH NHẬT CỦA EM

Anh ơi! Hãy hỏi cái túi xốp
May ra biết ngày sinh của em
Ấy chiếc khăn tả lót êm đềm
Lúc em vừa lọt lòng mẹ

Hãy hỏi cái thùng rác, anh nhé
May ra biết ngày sinh của em
Ấy chiếc nôi ru, ở ngoài thềm
Ru một lần đôi ba túi xốp

Hãy hỏi thử vài con chuột phở
Chúng giỏi đánh mùi trẻ sơ sinh
Giành nhau cái túi xốp lặng thinh
Có túi, nửa còn, nửa biến

Anh ơi ! hãy hỏi bọn kiến riện
Hay hỏi bọn nhặng, bọn ruồi trâu
Chúng cũng được một bữa chia nhau
No say trên mình em bé bỏng

Đừng hỏi người nào, sẽ thất vọng
Người cầm kim kéo, người cầm dao
Chẳng ai biết ngày em sinh đâu
Cha mẹ em, cũng không hề biết

Ngày sinh của em không cần thiết
Bởi có ai thiết sinh em ra
Cứ để em là một hồn ma
Hồn ma không có ngày sinh nhật

ả giang hồ, 26-11-014

GÃ TUẦN PHIÊN

MÙA VỌNG CỦA CHÚA

Thời gian như thể màu hồng
Mấy mùa cũng vẫn một lòng trung trinh
Bởi chưa gặp được ân tình
Là còn mãi vọng tới nghìn năm sau

Người đời còn biết vọng nhau
Thương yêu, nhưng nhớ, khát khao tương phùng
Huống chi là Chúa muôn trùng
Ngày đêm cũng một nhớ nhưng vô bờ

Con chữa yêu, cứ hững hờ
Chúa thì mãi mãi đợi chờ tin con
Chúa mong gặp, con thì không
Bởi con mê muội tình nồng trần gian

Khi lòng yêu đã vỡ tràn
Thì ai cản Chúa xé toang mây trời
Xuống ngay tận cửa con rồi
Đưa tay nhẹ gỡ... không lời đáp thừa

Người Chúa yêu, ngủ say sưa
Sau cơn cuồng vọng một mùa phù vân

.....

Chúa nhớ con, nhớ vô ngần
Nhớ người phản bội, vong ân, hững hờ
Chúa đợi con, đợi từng giờ
Đưa con về tới bến bờ an vui

Bao mùa vọng, đã qua rồi
Bấy mùa Chúa vọng cuộc đời rêu rong
Cho con hiểu, mối tình nồng
Chỉ trong Thiên Chúa, hồn con an bình

Phút này, chỉ biết lặng thinh
Con chờ Chúa đến để trình tội con..

gã tuần phiên, 24-11-2014

BỔNG DUNG EM SỢ

Bổng dung em sợ bài thơ
Viết trong gian dối, giả vờ lời yêu
Khi lòng em đã liêu xiêu
Về phương chuộng đóa mỹ miều công danh

Bài thơ như đã tan tành
Không là niềm nổi chân thành trào tuôn
Chỉ là một mớ chữ suôn
Mà lòng ngớ ngẩn bên truông nhà hồ

Mà chi chút chuyện cung cô
Mà chi chuyện sóng nhấp nhô bên đời
Sao không thành thực một lời
Là em đã lụy giữa vùi đăm mê

Vọng ơi, khát vọng tràn về
Nhắc chi chuyện nhớ bồn bề trần gian
Chuyện đợi mong, những võ vàng
Hóa ra mong đợi phai tàn thiên thu

Tình nào tên gọi Giê-su
Em vờ dâng tặng lời ru đa tình
Rồi không còn nữa chính mình
Chỉ còn dăm chữ trung trinh dối lừa

Vọng ơi, về giữa đêm mưa
Cho trôi chữ nghĩa dối lừa đời nhau
Để còn có chuyện mai sau
Trên nơi vĩnh phúc ân sâu, tình bền

gã tuần phiên, 29-11-2014

BA CHUÔNG CON CHỜ CHÚA ĐẾN

con chờ Chúa đến
nơi hang đá be lem
để xem
những ngọn đèn lung linh sáng
hay để cảm
một tình yêu vô biên
một trái tim dịu hiền
trong bé thơ trù mến

con chờ Chúa đến
nơi trần gian
ngày kinh động bàng hoàng
mọi gối quì trước ngai phủ phục
con sẽ đứng bên phần phúc
hay bên họa muôn thu
gió cát mịt mù
sau một đời tro trên

con chờ Chúa đến
vội riêng con
lúc nhan sắc vẫn còn
khi hương tình vẫn thắm
hay là đang mê đắm
giữa ảo mộng mộng lung
Chúa khoan dung
đã khoan dung muôn kiếp
con nào có biết
mình đã bội thề

.....
bao lâu xin Chúa khoan về
cho con thỏa vọng đam mê cuộc đời
nhưng mà Chúa chẳng nhậm lời
bởi vì Chúa sợ mất người Chúa yêu

một cơn gió nhẹ, hiu hiu
đủ đưa con đến bến chiều chưa mờ
Chúa ơi Chúa đến bất ngờ
cho con tỉnh thức đợi chờ Chúa luôn

ba chuông, 25-11-2014